

PBT-H-300/2012. Kötelezést tartalmazó határozat

A Pénzügyi Békéltető Testület a S.K.A. által (a továbbiakban: *Kérelmező*) az ABC Biztosító (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, fenti számon folytatódó pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2012. február 6. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

HATÁROZATOT

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen határozat kézhezvételétől számított 15 (tizenöt) naptári napon belül fizessen meg a Kérelmező részére 62.950 Ft (azaz Hatvankettőezer-kilencszázötven forint) összeget, valamint ezen összeg után 2011. március 24. napjától a megfizetés napjáig járó, Ptk. 301. § (1) bekezdés szerinti késedelmi kamatot.

A Pénzügyi Békéltető Testület erre irányuló kérelem hiányában az eljárási költségek viseléséről történő rendelkezést mellőzte.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató a tanács kötelezést tartalmazó határozatát a teljesítési határidőn belül nem hajtja végre, a Kérelmező kérheti a bíróságtól a tanács határozatának végrehajtási záradékkal történő ellátását.

A kötelezést tartalmazó határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 78. § (1) bekezdése, 94. § a) pontja, 95. § (2)-(5) bekezdései, valamint 101. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2011. december 28. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: Kérelem) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval fennálló, lakásbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett tényállás szerint a Kérelmező 2011. január 26. napi kockázatviselési kezdettel xxx szerződésazonosító szám alatt xxx Háztartás-biztosítást kötött a Pénzügyi Szolgáltatónál, az xxx szám alatti ingatlanra vonatkozóan.

2011. február 13. napján a biztosított ingatlan kisházában a ragasztott álmennyezet levált, és az alatta lévő üvegasztalra esett, amely összetört. A szoba jobb sarkában, és az érintett oldalfalak felső szakaszán beázás nyomai voltak észlelhetők, a falfesték feltáskásodott. A Kérelmező a kárt bejelentette a Pénzügyi Szolgáltatóhoz, aki a kárt 2011. március 9. napján megsejmelte. A kárfevételi jegyzőkönyvön a felek rögzítették, hogy a szoba hóolvadás folytán, egy elmozdult kúpcserép helyén beázott.

A Pénzügyi Szolgáltató a kárt 2011. március 22-én kelt levelével elutasította, mivel álláspontja szerint a kár a gyenge minőségű vakolatra felhordott erős ragasztóanyag leválása folytán következett be, azaz a kár a biztosított vagyontárgy avultságával, karbantartásának elmulasztásával, vagy az építési szabályok be nem tartásával összefüggésben keletkezett, amely kizárt kockázatnak minősül. Az elutasítás ellen a Kérelmező panasszal élt, a Pénzügyi Szolgáltató azonban a Kérelmező panaszát 2011. április 5. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a vakolat leszakadását nem biztosítási esemény okozta, sem hónyomás, sem vihar biztosítási esemény bekövetkeztére nem utalnak adatok.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében követelését 100.000 Ft összegben határozta meg. Előadta, hogy a vakolat leszakadása beázás következménye, melyet az elmozdult kúpcserép okozhatott. A kúpcserép elmozdulását a korábbi időszakban vihar, vagy hónyomás is okozhatta.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a panasz eljárás során küldött levelében foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint sem a hónyomás-kár, sem a viharkár nem igazolt, és a káresemény időpontjára vonatkozóan lekért meteorológiai adatok sem támasztják alá a biztosítási esemény bekövetkeztét. Ennek alapján a Pénzügyi Szolgáltató a kifizetés során, álláspontja szerint, jogszerűen járt el. Az összegszerűség körében előadta, hogy a keletkezett kár összege a szakértői

számítás szerint 62.950 Ft. A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként elfogadja, a döntésnek magát aláveti.

A Kérelmező 2012. február 1. napján érkezett beadványában jelezte, hogy a meghallgatáson megjelenni nem tud, kérte kérelmének a rendelkezésre álló adatok alapján történő elbírálását.

A 2012. február 6. napján tartott meghallgatáson a felek szabályszerű értesítésre nem jelentek meg, ezért az eljáró tanács a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján vizsgálta a Kérelem megalapozottságát.

A Kérelmező Kérélmé az alábbi indokoknál fogva **megalapozott**.

A Kérelmező házastársa 2011. január 26. napi kockázatviselési kezdettel kötött xxx Háztartás-biztosítás vagyonszerződést az xxx szám alatti ingatlanra vonatkozóan a Pénzügyi Szolgáltatónál. A Kérelmező házastársa a biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx Háztartás-biztosítás általános szerződési feltételeit (*a továbbiakban: Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették. A biztosított ingatlanban, és az abban lévő ingóságokban a 2011. február 13-án észlelt beázás károkat okozott. Az eljáró tanácsnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a biztosított ingatlanban bekövetkezett kár a Feltételek értelmében biztosítási eseménynek minősül-e.

A Feltételek 26. oldalán a különös feltételek 4.5 pontja határozza meg a viharkár biztosítási esemény fogalmát. E szerint biztosítási eseménynek minősül, a kockázatviselés helyén az 54 km/h sebességet elérő vagy azt meghaladó szél toló, nyomó, vagy szívóereje által: a) a biztosított vagyontárgyakban közvetlenül okozott kár, b) az elsodort tárgyak ütközése, elmozdulása, deformálása miatt keletkező kár, c) a vihar által megrongált végleges tetőszerkezeten, vagy nyílászárókon keresztül az épületbe jutó csapadék áztató hatása miatt, a biztosított vagyontárgyakban keletkező kár.

Az általános szerződési feltételeket a Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint kell értelmezni. A (2) bekezdés szerint, ha a feltétel tartalma a fenti szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.

A vihar biztosítási esemény idézett meghatározását a szavak általánosan elfogadott jelentése, és a logika szabályai szerint értelmezve az állapítható meg, hogy biztosítási eseménynek minősül minden olyan kár, amelyet az 54 km/h szélsébséget meghaladó szél nyomó vagy szívóhatása által megrongált tetőn az épületbe jutó csapadék áztató hatása okoz, függetlenül attól, hogy a tető megbontása, és a beázás időpontja esetlegesen nem esik egybe. Ezt támasztja alá az is, hogy a Feltételek – a piacon fellelhető többi lakásbiztosítási termék biztosítási feltételeitől eltérően – az egyidejűségekre történő utalást nem tartalmazzák. Azaz ha a vihar biztosítási esemény a tetőt megrongálja, majd ezt követően a megrongált tetőszerkezeten keresztül egy későbbi eső vagy hóolvadás következtében csapadék jut be, ez a Feltételek Ptk. 207. § szerinti értelmezése alapján biztosítási eseménynek minősíthető, és a biztosító legfeljebb a kármegelőzési kötelezettség elmulasztására mint mentesülési okra hivatkozhat, amennyiben e körben a szándékosságot, vagy a súlyos gondatlanságot bizonyítja.

A Pénzügyi Szolgáltató a kárigényt egyrészt arra hivatkozással utasította el, hogy a meteorológiai szolgálat adatai szerint a káridőpontban a vihar biztosítási esemény megállapításához szükséges erősséget elérő szél nem volt kimutatható. A biztosítási esemény fogalmának fentebb kifejtett értelmezése szerint azonban azt is vizsgálni kellett, hogy a káresemény – a beázás – észlelését megelőző időszak adatai alátámasztják-e, hogy a kockázatviselés helyén 54 km/h sebességet elérő vagy meghaladó szél károkat okozott. Az Országos Meteorológiai Szolgálat (a továbbiakban: OMSZ) archívumában fellelhető adatok szerint a szerződéskötést követő, de a kár észlelése előtti időszakban a térségben több alkalommal is mértek 15 m/s erősségű (amely a Feltételek szerinti 54 km/h szélerősségnek felel meg) széllelőkeket, így 2011. február 5. napján, illetve 2011. február 6. napján például 19 m/s volt a napi maximális széllelőke sebessége.

A kárfelvételi jegyzőkönyvben a felek tényként rögzítették, hogy a beázás oka a háztető élgerincén található egyik kúppala elmozdulása volt, amelyet a Kérelmező a beázás észlelését követő hibakeresés során tárt fel. A fenti meteorológiai adatok és a kárfelvételi jegyzőkönyv összevetésével az eljáró tanács bizonyítottan fogadta el, hogy a kúppala elmozdulása a térségben mért viharos erejű, a Feltételekben rögzített szélsébséget meghaladó sebességű szél nyomó-, vagy szívó hatásával áll okozati összefüggésben. Az eljáró tanács megjegyzi, hogy nem tekinthető a kármegelőzési kötelezettség szándékos vagy súlyosan gondatlan megszegésének az, hogy a Kérelmező a viharos erejű széllelőkeket követően a kúppala elmozdulását nem észlelte, mivel azt a túlnyomórészt hóval borított tetőn az elvárható gondosság mellett sem láthatta volna. A kármegelőzési kötelezettség elmulasztására egyébként a Pénzügyi Szolgáltató maga sem hivatkozott.

A Pénzügyi Szolgáltató másrészt a kárrendezési eljárás során kifejtette, hogy a hőmérsékleti viszonyokra tekintettel – a káridőpontban a legnagyobb nappali hőmérséklet +1 Celsius fok volt – a hóolvadás folytán lecsúszó hó sodró hatása sem okozhatta a kárt, így az hónyomás-kárnak sem tekinthető. Az eljáró tanács ezzel kapcsolatban rámutat, hogy a vihar biztosítási esemény megvalósulására figyelemmel a Pénzügyi Szolgáltató ezen hivatkozása már nem bír jelentőséggel, továbbá a 2011. február 13-i káridőpontot megelőző napokban a nappali legmagasabb hőmérséklet több alkalommal is meghaladta a +5 Celsius fokot, amely kétségtelenül a tetőn lévő hó (mint csapadékforma) olvadását, és ily módon a beázást okozhatta. Az OMSZ adatai szerint továbbá 2011. február 11-én is hullott csapadék a térségben, amely szintén okozhatta a beázást.

A kárfelvételi jegyzőkönyvben a felek rögzítették, hogy a szoba jobb sarkában, és az érintett oldalfalak felső szakaszán beázás nyomai voltak észlelhetők, a falfesték feltáskásodott. Ezen nem vitatott tény, továbbá a beázási nyomok elhelyezkedése alapján az eljáró tanács bizonyítottan fogadta el, hogy a tetőről érkező beázás a mennyezeti vakolat állagát károsíthatta, amellyel a nikecell burkolat leszakadása kétségkívül okozati összefüggésbe hozható. A Pénzügyi Szolgáltató nem bizonyította, hogy a mennyezet leszakadása kizárólag a gyenge minőségű vakolatra vezethető vissza, a beázásra vonatkozóan feltárt bizonyítékokat és a beázás vakolatot károsító hatását pedig nem vizsgálta. Erre tekintettel az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetése alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Kérelmező által biztosított ingatlanban keletkezett károk viharkár folytán keletkezett kárnak minősülnek, melyekért a Pénzügyi Szolgáltató helytállási kötelezettséggel tartozik.

Az összegszerűség kapcsán a Kérelmező bizonyítást nem ajánlott fel, így az eljáró tanács a Pénzügyi Szolgáltató összegszerűségi álláspontjára tekintettel, azzal egyezően állapította meg a biztosítási szolgáltatás összegét.

Minderre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület az összegszerűségében nem vitatott 62.950 Ft megfizetésére kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót.

Mivel a nevezett összeg megfizetésére a szolgáltatás Feltételek szerinti esedékességét (az általános feltételek 12.4 pontja szerint az utolsó szükséges irat beérkezésétől számított 15. nap) követő időpontban kerül sor, az adott összeg után a Pénzügyi Szolgáltatót a késedelembe esés időpontjától a megfizetés időpontjáig terjedő időszakra vonatkozóan, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301. § (1) bekezdése alapján késedelmi kamat fizetési kötelezettség terheli.

A Pénzügyi Békéltető Testület a kamatszámítás kezdő időpontját (az esedékességet) a kárfelvételi szemle időpontjától számított 15. napban, azaz 2011. március 24. napjában, befejező időpontját pedig a szolgáltatás megfizetésének időpontjában állapította meg.

Az eljáró tanács az eljárási költségek viseléséről erre irányuló kérelem hiányában nem rendelkezett.

A Pénzügyi Szolgáltató a Pénzügyi Békéltető Testülethez benyújtott válasziratában jelen ügyre vonatkozóan alávetési nyilatkozatot tett.

A Psztv. 94. § a) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében kötelezést tartalmazó határozatot hoz, ha a kérelem megalapozott, és a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor vagy legkésőbb a döntés meghozataláig nyilatkozatában a Testület döntését magára nézve kötelezőként elismerte.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti kötelezést tartalmazó határozatot hozta.

Budapest, 2012. február 16.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja